

ЦИЛЈЕВА:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, а по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прилази свому годишњем и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упућеницом непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је изручије, г. Вељу Рамадановићу, к. л. агенту у Нотр. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Оглави се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: С. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног, а на основу чл. 2. у вези с чл. 9. 10 и 14. Закона о Устројству војних судова постављамо:

за судије Великог Војног Суда:

Дивизијара војводу Михајла Вучинића, бригадире: сердара Јанка Вукотића, Блажа Бошковића и капетана Риста Ђоновића, досадашњег помоћника шефа обласне жандармерије на Цетињу, са годишњом платом од 1800 (хиљаду и осам стотина) перпера, по потреби службе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 15. октобра 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић, с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

у цетињској поштанско-телеграфској станици:

за поштар-телеграфисту II класе Милана Вујисића, досадашњег в. д. управника колашинске п. т. станице са истим рангом и платом од 1800 (хиљаду и осам стотина) перпера, по потреби службе.

у колашинској поштанско-телеграфској станици:

за управника у рангу секретара I класе Зека Перишића, бившег управника барске п. т. станице, са годишњом платом од 2400 (двје хиљаде и четири стотине) перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 15. октобра 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић, с. р.

— Његово Величанство Краљ Господар најмилостивије благозаволио је помиловати Трипка Милошева Абазовића да се може слободно повратити у Црну Гору.

Број 4415. Из канцеларије Краљ. Министарства Правде. Цетиње, 11. октобра 1910.

ИСПРАВКА

— Ријешенем Господина Заступника Министра Правде, од 15. октобра т. г. Број 4341, оглашено је за упражњено мјесто Радоја Радевића, члана обласног суда на Цетињу, пошто је исти својевољно напустио дужност и на исту се не повратио у законском року, већ са овога пута у унутрашњост упутио оставку, па на недозвољени начин отпутовао у иностранство.

К. Бр. 4341. Из канцеларије Краљ. Министарства Правде. Цетиње, 16. октобра 1910.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Указу публикованом у прошлом (46) броју „Глас Црногорца“, о одлагању сазива Народне Скупштине, случајно су преписом истога — изостали потписи остале г. г. министара, као што је то у оригиналу, према одредби члана 17 Устава, што се овим исправља.

Број 8983 Из канцеларије Кр. Министарства Унутрашњих Дјела. 15. октобра 1910 г. Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њег. Пр. г. генерал барон Гисл од Гислингена, овдашњи аустро-угарски посланик, произведен је у чин фелдмаршал-лајтната.

Патриотски одзиви из Новог Свјета.

Ми смо у нашим ступцима биљежили одушевљене поздраве српских листова из Сјеверне и Јужне Америке поводом јубиларне прославе и проглашења Краљевине; на сво и послјије оних епохалних дана, у Чикагу је Српско Дионичарско Друштво издало издавати нови српски лист „Витез“, који у првом свом броју иза програма доноси сљедећи чланак, у коме се огледа непомућена народна свијест Срба преко Океана.

„Црна Гора, поносито стјење... Српске Круне ти драго камење!“

Бр. Радичевић.

У свечаној својој сједници прокламовала је 15. августа т. г., на Велику Госпојину, Народна Скупштина на Цетињу досадашњу Књажевину Црну Гору — Краљевином.

О педесетогодишњици владавине свога Књаза Николе I, витезови Црне Горе достојно су Му се одужили, положивши Му на главу краљевски вијенац; који је Он у истини и заслужио.

Још онда, ка је Црна Гора била једина слободна држава на Балкану, онда још чак онда, када не бијаше независне данашње Србије, Грчке, Румуније и Бугарске — пуних пет стотина и више година, она је била јуначко и страшно логориште страшних бораца за слободу српскога народа. Свака стопа њена натољена је крвљу, јуначком крвљу њених синова а сва је претрпана мраморјем њених непријатеља.

Црна је Гора Шпарта српског племена, зато су је и славили сви заточници српске слободе, сви јунаци и пјесници српски, те је већина истих овјековечила своје име, пјевајући епопеје славном народу витешке Црне Горе, тог гњијезда српских витезова, који им је пружио материјала од непроцењиве вриједности за таленте пјесника! Сви идеалисти описивали су ово храбро српско племе, које је за завјетну српску мисао увјек готово било да заложити све, па и сам живот.

Онда је сасвим и оправдано, што су Црну Гору пратиле симпатије не само свега Српства, него и свега интелигентног свијета. Борба, коју је она водила вјековима са далеко већим и територијалношћу и људством непријатељима, као што је Турска Империја, која се граничила Бечом, изазива дивљење; јер то бијаше надчовјечанска, дивовска борба, којој се је сваки морао поклонити, јер је могао видјети у сваком Црногорцу по једног Муџија Сцевољу, с којим се Римљани хиљадама година диче и поносе!

Па ипак ова мала државица пуна све самим херојима, била је у ширем свијету слабо позната. За Црну Гору шири се свијет заинтересовао тек од оно глоба, када је у њој почео да влада сиједи данашњи јубилар — Књаз Никола I.

Са педесетогодишњицом његовом везан је један период живота свега српског народа. У том периоду су на листовима српске историје записани многи крупни и свијетли догађаји, везани за име Књаза Николе I. Те крупне догађаје не може отприкти хучан вихор пакосних сплетака; — они се у историји српскога народа не могу ни избрисати, јер би се и сама историја тог периода српскога народа

морала уништити, јер нема крупнијег догађаја који није скопчан са именом Књаза Николе I, коме би и сам Наполеон Бонапарта скинуо капу и честитао му на јунаштву и умијењу, да би само овај био владаоц које европске силе! Али, није ни овако заностављен Колико Га цијене у свијету, видјело се на јубилејуму! Краљ велике Италије, краљ Бугарске, мноштво принчева и престолнашљедника, силне депутације највиђенијих дипломата, као туристе веру се брдила Црне Горе, да на дан јубилеја честитају високом слављенику и одаду му признање своје за његова узор дјела!

На свијем пољима сиједи јубилар пожњео је колосалне успјехе: на бојним пољанама задобио је неувели вијенац, на књижевном и дипломатском пољу видимо га међу првима. Као што је јунак од мегдана, тако је јунак од пера. Његова пјесма „Онам' онамо, за брда она“ — постала је марсељезом свјесне омладине српске! Она је за љуте ране на српском тијелу прави мелем, јер нам улива *Вјеру* за бољу будућност, *Љубав* к свему што је српско и *Наду* на сједињење свију Срба!

Као што је у тој својој пјесми изложио, Књаз Никола је неоспорно тако и осјећао, јер Га свуда видимо да се сав залаже цијелога свога вијека за мило Му и драго Српство. На ослобођењу Српства радио је и мачем и пером, и ријечју и дјелом. А главна акција Његова у том погледу пада у годину 1875., када је иницијативом Његовом букнуо Херцеговачки Устанак, у циљу, да се припоји Црној Гори, која би се пак преко Новопазарског Санџака сјединила са Србијом! На Видов-дан 1876. год. и Србија и Црна Гора, Краљ Милан и Књаз Никола, огласише, по претходном споразуму, рат, рат на живот и смрт, крвави рат за ослобођење и независност српску.

У овом крвавом рату, као младич, истакао се као најхрабрији војсковођа прво на Вучијем Долу, а послјије су долазиле побједице за побједом све до Санстефанског мира 1878. године.

Анексија Босне и Херцеговине затекла је Србију и Црну Гору са недовољном спремом за рат. То је најновија, али и највећа рана на срцу слављеника, од које не може пребољети.

Имајући у виду завјетну националну српску мисао, Он је сада сву пажњу обратио на наоружању и спреми црногорске војске. Као што је свако Његово прегалаштво уродило плодом тако је и ово. Црногорска је војска данас снабђевена и спремна као и свака друга војска модерних држава у Европи.

Побројати све што је Високи Слављеник починио на напретку како Српства тако и понаособ Црне Горе, није нужно, јер држимо, да је бар свакоме у главним потезима познато. Довољно би било за оне који не могу појмити све заслуге витешког Господара, да их само упутимо, да себи преставу Црну Гору прије педесет година и сразне је са данашњом Црном Гором!

Нека је највећа хвала и слава узвишеном Јубилару, великом Србину, препородитељу Црне Горе, и нек Свемогући да и додјели, да још поживи на понос, дику и корист српског народа! — То је најтоплија наша жеља!

Живјело Његово Величанство
Краљ Никола I.

Поводом меморијала о емиграцији из Турске у Црну Гору

Новосадски „Браник“ доноси у свом 218 броју из пера уваженог Д-ра Полита Десанчића на уводном мјесту подужу чланак под насловом „Црна Гора на бранику“, из кога видимо слиједеће:

„Међу бјегунцима има и Арнауца. До сад су Арнаути били највећи, крвни непријатељи Срба. Данас су Арнаути око Црне Горе постали савезници Црне Горе а они, који су се настанили у Црној Гори, постали су најродољубивији муслимански Црногорци. Ми се у том погледу сјећамо онога дивног говора, који је изговорио муслимански кадија у Владиној Дому на Цетињу при проглашењу Црне Горе за краљевину.

Краљ Никола ухватио је моћне везе са европским дворовима. Краљ Никола ужива велик аукторитет како на Балкану, тако и на европским дворовима. Тај његов аукторитет је учинио то, да га читава европска дипломатија није могла поколебати у његову захтјеву, да се укине 29. чланак берлинског уговора од год. 1878. у погледу Бара и црногорске морске обале, те да престане полицајно право контроле Аустро Угарске. То је једино, што је кнез Никола могао спасти из катастрофалних пошљедица анексије Босне и Херцеговине. Аукторитет краља Николе је данас такав, да може довикнути европској дипломатији: Ја сам још ту. Црна Гора још стоји на бранику балканског Српства.

На Балкану све се већма мути. И на црногорској и на грчкој граници. Најновија дешавања кажу, да је било крвава сукоба међу турским аскером и црногорским пограничним војницима. Својим аукторитетом управљао је краљ Никола циркуларну путу на представнике европских велесила у погледу догађаја, који су се збили око Црне Горе.

Црна Гора стоји и у овај мах на бранику Српства на Балкану. Ствари на Балкану узимају све важнији облик. Могу настати компликације од велика замашаја. Ми не сумњамо, да ће Црна Гора, да ће Краљ Никола своју дужност чинити у интересу балканског Српства“.

Спљетско „Наше Јединство“ донијело је такођер на уводном мјесту лијепи чланак, у коме између осталог стоји:

„За Црну Гору је ипак и докле значајно, што је постала Азил бједној раји и отменим Србима из Турске, као и Арбанасима; свима који беже испред страшти турских — она је сигурно и слободно прибежиште на Балкану. Она их прима, о њима се брине, код Порте ради да им осигура повратак — и ако у таман — и порти даје разумјети да је справна за Србе и Арбанасе у вилаетима, да се сва изложи.

Али опрезна и стрпљива Црна Гора још чини, још куша све могућно да се не дође до скрајних мјера.

Ето, сад се је посебним меморијалом обратила и на Европу.

Ово је за њу свакако значајно; нико као она до сада није подигнуо глас за страдалнике из Старе Србије (и Арбаније), нико као она није се окренуо Европи, да је упозори на свирепства и подсети на дужност према цивилизацији и духу времена, а никоме као њој не обраћају се страдалници тражећи слободна прибежишта.

Већ ово доста је да свак схвати, да Краљ Никола неће ништа пропустити, а да му се Црна Гора у свему до краја не искаже достојна и дорасла свога позива — заштитнице мира и реда на Балкану, и повјерења што га у њу данас полажу и Срби и Арбанаси у Старој Србији. Мислимо и Европа.“

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ

О изљечивости рака. Један од уважених бечких клиничара, тајни мед. савјетник проф. др. Кениг, приказује у једном њемачком листу досадање успјехе исграживања болести рака и могућност излечења ове страшне болести.

Др. Кениг наглашује, да ова болест мора имати смртоносни свршетак, ако се рак самом себи препусти. Напротив, ако се правилно употребе љечничка знаност, успјева се релативно велики број болесника отети смрти и привести к оздрављењу. Као што је познато, о узроцима болести рака незна се ништа. Сва насто-

јања, да се пронађу узроци рака, остала су безуспјешна, па услед тога неки истраживачи мисле, да живући узроци о ње не постоје. Извански облик болести приказује се као израстлина, у којој се налази множина болесних станица, т. зв. станица рака. Станице рака расту, истисну и расточе здраве дјелове, те се постављају на њихово мјесто. Али ови симптоми болести показују се првобитно на једном мјесту. Буде ли болест сама себи препуштена, тада се направи рак-рана, из које се станице рака помоћу крвних оптока распрострањују по цијелом тијелу. Из тога произлази, да се рак, чим је болест како таква констатирана, имаде чим прије остранили, што наравно обећаје успјех само онда, ако болест има још, да тако речемо, локални карактер, т. ј. ако је ограничена само на једно мјесто. У овом случају рак је скоро увијек изљечив, што се мора нагласити онима, који се са резултатом дијагнозе рака одмах држе изгубљенима. Али има, ако је болест још увијек локална, једно једино средство, које обећаје жељени успјех: операција. Ово средство особито треба препоручити лијечницима и болесницима, а нарочито болесницима, у којих се страх пред болешћу и њезиним пошљедицама бори са страхом пред љечниковим ножем. Успјех оздрављења је то сигурнији, што се прије установи дијагноза. Одмах дакле, чим болесник мисли да станова отеклина потиче од рака, нека даде од искуснога лијечника, најбоље од хирурга, установити дијагнозу, па ако се ради и о на око незнатним стварима, нека хирург предузме операцију. Прије је, доста често, лијечник, на умирење своје и болесника, одрезао вршак рака. Али техника операције рака се је међутим сасвим промијенила: она је постала умјећем, које се само великим вјежбама научити даде. Болест се мора дубоко и широко из здравнога одстранити, а како је лака могућност преношења на жлијезде, имаду се такођер оне заједно са својим спојевима одстранити. Откада се је овим начином почело оперирати, статистички се установио велики проценат трајних оздрављења, а има се сматрати као успјех већ и то, што у задњих пет година није наступио никакав назадок. Без сумње овиси успјех оздрављења о положају и приступачности болеснога мјеста. Док је код болести рака на кожи забиљежено 50 до 70% оздрављења, долази код болопости рака на прсима тек 31%, а код рака у желуцу, цријевима и челоушти проценат је оздрављења још мањи.

Др. Кениг надаље тврди, да се је број излечених у току задње године знатно повисио. Ова тврдња, коју познати клиничар даје на темељу богате праксе, може нас у доброј мјери умирити. Али се мора нагласити, да све остале методе лијечења далеко заостају за методом оперирања. Др. Кениг држи судбносном погрешком, што се код са сигурношћу установљене болести рака тражи скупоцјено вријеме са осталим методама, јер из „локалнога“, још изљечивога рака, може постати болест трајна и неизљечива. Уз лијечење операцијом упоређују се још Рентгенови зраци и радим. Оба овје ове методе проузрокују разарајући утјецај на отечене станице. Плитки рак, који још не засјеца у дубину, и код малога кожнога рака, код којег изрезавање може оставити велику brazготину, као на пр. на оку, носу, усницама, може се препоручити покушај са Рентгеновим зрацима, али је при том нужна непрекидна контрола, да се рак не распространи. За оздрављење потпуно су несигурна сва остала средства, као што је на примјер доста пута употребљавана арсеника. Од порабе оваких средстава ваља се чувати.

И код оних случајева болести, означених неизљечивима, не смије се пропустити покушај лијечења. Много пута — помоћу Рентгенових зрака и радима, што самима, што уз припомоћ ножа, или помоћу јаких електричних струја — бијаху излечени већ и опасни случајеви, или се је њима постигло побољшање кроз одстрањење тежих симптома. Али сигурност у оваквим тешким случајевима јест врло незнатна. Како рекосмо, само што бржа операција, док је још болест локална, спасава живот великом броју болесника на раку.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Нови руски консулат у Прагу. Прије неколико дана отворен је у Прагу новосновани руски консулат. За консула је постављен руски држ. савјетник Жуковски, а за секретара му је одређен барон Корф. На банкету који је тим поводом приређен у Прагу манифестовано је у здравницама руско-чешко братство.

Као што из Петрограда јављају, први задатак новог консулата биће да приређивањем руских излета у Праг помогне боље упознавање оба братска народа. Сви Руси који путују у западну Европу путоваће у будуће преко Прага обилазећи Берлин и Беч. Руско министарство

саобраћаја бави се већ питањем о вези руских брзих возова са возовима за Праг. Сем тога руски консулат ће имати задатак да нађе начина како би се засновали и што јачи трговински односи између Русије и Чешке.

НОВЕ КЊИГЕ

Шеста година Српског Устанка. Тако се зове војно-политичка студија артиљ. капетана у Србији, Љуба П. Љубишића, која је ових дана изашла из штампе.

Књига је штампана на финој хартији, а садржи 182 странице. — Цијена јој је 3 динара, а може се добити у књијарско-издавачком заводу „Напредак“ у Земуну.

Српска Књижевна Задруга. Примили смо XIX. коло задругиних књига у коме су ова дјела: Пјесме Милорада Ј. Митровића. Дошљаци роман М. М. Ускоковића. Мртви капитали, роман од Ј. Козарца, Вјечни младожења, роман од Ј. Игњатовића. Критичке студије, књига III од др. Љ. Недећа, Коломба и Кармен од П. Меримеа, превео М. Грол. Задовољство у животу од Ц. Лобока, превео др. М. Јанковић.

Уз горње књиге задругине послата је и 4 књига „Задужбине Димитрија Стаменковића“: *Српско Р дољубље и Отачствољубље*, од д-ра В. Бакића.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Њег. Величанство Краљ Господар, благоизволио је одликовати: *У стјепоном Даниловог ордена:* официра Филипа Јауковића, барјактаре: Риста Перошевића, Јована Кршикана и водника Стојана П. Јовановића.

Златном медаљом „за ревност“: поручника Бура Милића, Јована Вукотића и официра Марка Јокановића.

Сребрном медаљом „за ревност“: водника Риста Хајдуковића, полуводника Новицу Марића; војнике: Марка Абрамовића и Пера Борозана.

Рад у Великом Суду. Према закону о устројству судова од 25. фебруара 1910. г., а сагласно његовом 9. члану — Велики Суд подјелио се у два одјелања: кривично и грађанско.

У кривичном одјелењу: г. г. Лабуд Гојнић, председник Великог Суда и чланови: Јанко Дрљевић, Шћено Мартиновић и вршиоц дужности члана Петар Пламенац, и

у грађанском одјелењу: Јанко Милић, Љубо Бакић и Павле Вуисић.

Подјела у одјелања извршена је коцком.

Образовање Одбора за прикупљање помоћи имигрантима из Старе Србије и Скендерије. Као што је извјештен Главни Одбор на Цетињу, до сада су се образовали слиједећи варошки и племенски одбори у горњу сврху:

у Никшићу.

Председник: Преосв. Епископ Кирил; подпредседник: кап. Мато Катарић; благајник: Шћено Кустудија; секретари: Ђакон Симо Ј. Шиљак и Милан Жарић; чланови: Јово Голијанин, Мило Томашевић, Радислав Лучић, Бошко Думовић, Мато Чонић, Максим Јовановић, Васо Л. Ђурић, Крсто Каваја, Васо Настић, Ђурица Ђуричић, Крсто Баровић, свештеник Благоје Вукотић, Јован Јовановић, Дуљо Пешић, Д-р. П. Контић, Алекса Радовић, Бекица Шобајић, Васо Поповић, Симо Филиповић, Симат Гарчевић, Васо Сеферић, Рустем Стринић и Мурат Алибалић.

у Улицу.

Председник: Мило Ђурашковић; подпредседник: поп Ђуро Вучковић; благајник: Јако Дреца; секретар: Ђуро Ђуришић; чланови: Мркан Калуђеровић, Мехмед бег Ресулбеговић, О. Бонавентура, Ман Хоца, Суљо Селимбегов, Никола Пица, Д-р. Гргић, поп Јован Вујановић, Мехмед Горана, Јован Павловић, Никола Стојковић, Јошо Филиповић, Сулејман Капетановић, Ибрахим Садић, Лито Хаџибегов, Мелин Хуса, Шуљо Ђаконовић, Нико Чармак, Андрија Дедић, Омер Али Касма, Хусеин Бећир-ага и Бећир Јусуф.

у каетанији уљинској.

Председник: Дон Марко Аштић; подпредседник: Селим Алија Лукић; благајник: Ђон Пема; секретар: Анто Пламенац; чланови: Цано Вучковић, Маца Марђоновић, Пренч Кол Симона, Ђок Пренча, Сајен Маца Пера, Велиша Петров, Хим Губа, Кол Матија, Ђон Пема из Штоја, Мустафа Бухица и Дед Ђони Климента.

у каетанији Команско-Загарачкој.

Председник: Сердар Илија Б. Беговић; подпредседник: кап. Марко М. Беговић; благајник: поп Крсто Радуловић; секретар: поп Ристо Поповић; чланови: Филип С. Радуловић, Петар М. Радовић, Благога Д. Драговић, Петар Ђ. Вукотић, Никола П. Пејовић, Јован Ђ. Кековић, Благога Грујић и Мато Б. Радоњић.

У каетанији Љешкољској.

Председник: поп Ристо Поповић, подпредседник: Куња М. Мугоша, благајник:

Пеко Ранчевић, секретар: Божо Ђ. Милић, чланови: Мато Ђ. Мирановић, Симо Ђ. Радиновић, Марко М. Лаковић, Ђуро Каварић, Петар Вукчевић, Ристо Ф. Петковић, Лука Маркуш, Ђоко Видаковић, Филип Јанковић, Пајо В. Петковић, Крсто В. Ђуровић, Божо Ђ. Вукчевић, Јован С. Берилажа, Крсто Р. Бољевић, Петко П. Ђуровић и Саво Н. Раичевић. Даље се образовани по општинама у каетанији Команско-Загарачкој ови одбори:

У општини Ђурићској.

Андрија Стаматовић, Велиша Шћепановић, Илија Јанковић, Марко Велимировић, Тиодор Поповић, Алекса Шћепановић, Благога Оташевић, Лазар Стаматовић, Иван Шћепановић, Митар Дубинић, Благога В. Беговић, Милутин Велимировић.

У општини Ђуричко-Дубравској.

Иван Вуковић, Бојица Пешић, Митар Вуксановић, Марко Вуксановић, Милош Богетић, Илија Драговић, Тодор Николић, Тиодор Ичевић, Никола Вујовић и Васо Радовић.

У општини Мустеровићској и Миогоској.

Иван Ђуришић, Иван Кековић, Митар Ранчевић, Милован Радоњић, Милош Ђуровић, Благога Грујић, Спасоје Кековић, Радован Јововић, Велиша Лакићевић и Марко Марковић.

У општини Бандићској.

Мило Ђурановић, Илија Вукадиновић, Саво Секулић, Саво Боровић, Никола Драгутиновић, Живко Павићевић, Драго Мартиновић, Бошко Вукадиновић, Благога Вуковић, Милован Секулић, Срдо Радоњић, Пеко Станишић, Бајо Секулић и Благога Беговић

У општини Радуловићској.

Илија Радуловић, Ристо Радуловић, Ђуро Радуловић, Мато Радуловић, Милован Радуловић, Јован Радуловић, Стево Радуловић, Јоко Радуловић, Благога Пејовић, Марко Пејовић, Мирко Пејовић, Радован Јовановић, Андрија Јовановић, Стево Радоњић, Ђуро Радоњић, Петар Радоњић, Мијајло Пејовић, Лука Радуловић, Спасоје Радуловић и Ристо Радуловић.

Списак приложника за прикупљање помоћи имигрантима из Ст. Србије и Македоније. Главном Одбору на Цетињу приложили су г. г.:

	перпера
Марко и Мило Ђукановић	1000 —
Др. Лазо Томановић	500 —
Петро Вучковић	300 —
Иво Ђуровић	200 —
Филип Јерговић	200 —
Душан Вукотић	200 —
Вуко Вулетич	100 —
Пазарац	100 —
Каплан Бибезић	75 —
Алил	60 —
Митрополит Митрофан Бан	50 —
Петар Спасић	50 —
Мирко Дедовић	50 —
Ђуро Андрић	30 —
Јагош Велимировић	30 —
Марко Ђурчић	30 —
Никола Минић	25 —
Урош Марић	20 —
Крсто Лучић	20 —
Живко Драговић	20 —
Љубомир Бакић	20 —
Раде Пламенац	20 —
Ристо Поповић	20 —
Јово Косић	20 —
Јелисије Госпић	20 —
Јован Петричевић	20 —
Благога Маркуш	15 —
Мило Дожић	10 —
Филип М. Мартиновић	10 —
Илија Хајдуковић	10 —
Ристо Рундо	10 —
Марко Вукосавовић	10 —
поп Шћено Мартиновић	10 —
Стеван Радосављевић — Бдин протођакон Ф. Радичевић	10 —
Стево Јовићевић	10 —
Антон Рајнајн	10 —
Марко Гвозденовић	10 —
Мићо Баровић	10 —
Никола Кнежевић	10 —
Новак Ђурић	10 —
Арсо Мартиновић	10 —
Андро Андрић	10 —
Ристо Биљановић	10 —
Илија Роловић	10 —
Јевто Томић	10 —
Никола Кршикана	10 —
Јово Бећир	10 —
Милутин Татар	10 —
Павле Вујисић	10 —
Александар Поповић	10 —
Александар Капетановић	10 —

(Слиједи)

Забава. Прво црквено пјевачко друштво „Његош“ приређује сутра, уочи своје славе Св. Петра, Цетињског Чудотворца, у просторијама Зетског Дома, забаву и игранку с котиллоном, са слиједећим програмом:

1. *Црногорска химна*, пјева друштвени збор;
2. Маринк зић: *Јуначки поклич*, пјева друштвени збор;

3. Смоленский: *Осанна*, пјева октет друштвеног збора;
 4. Nicolai: *Веселе жене виндзорске*, — увертира — свира војна музика;
 5. Мухвић: *Мир*, пјева октет друштвеног збора;
 6. Бинички: *Чујеш душо*, пјева друштвени збор;
 7. Новак: *Би мирна ноћ*, пјева друштвени збор;
 Иза тога настаје игранка, а послје одмора котилон.

† **Оскар Бирбах**. У прошли четвртак, 14. ов. мјесеца, преминуо је овдје на Цетињу, послје кратког боловања, Оскар Бирбах, канцелист оvd. њемачког посланства.

Пок. Бирбах родио се у Берлину 1863. г. у Србији је пробавио 17 година, као инструктор ботаничког института у Биограду, па је затим ступио у државну службу њемачке, те је постављен на Цетињу као канцелист у њемачком посланству.

Смртни остаци покојникови сахрањени су јучер у оvd. православно гробље, уз велико саучешће цетињског грађанства. Спроводе су присуствовали наши министри и великодостојници, као и цијели дипломатски кор. — Над гробом се са покојником опростио г. Петар Филиповић, чиновник у Одјељењу Народне Привреде, Министарства Унутр. Дјела. Лака му земља!

ТЕЛЕГРАМИ

Болијест српског престолонашљедника (Извјештај српског пресбирора)

Биоград, 12. октобра. Билтен од 8 сати на вечер гласи: престолонашљедник провео дан мирно, чешће спавајући. Храну узима довољно. Опште стање задовољава. Температура 38, пулс 92, дисање 28. Сљезина још мања.

Биоград, 12. октобра. Билтен од 10. часова ноћу: послје мирног сна престолонашљедник осјећа се више окријепљен. У току дана примио је довољну количину хране и воде. Жеђ знатно смањена. Температура 37.7, пулс 100, дисање 22.

Биоград, 13. октобра. Билтен од 8 сати у јутро гласи: престолонашљедник провео ноћ доста добро. Температура 38, пулс 90, дисање 32. На бради се развија чир. Храну прима у довољној количини.

Биоград, 14. октобра. Билтен од 8 сати на вече гласи: Абцес, који се на леђима доље образовао отворен је. Сљезина се даље не смањује. Лаки метеоризам. Храну тражи сад и прима у довољној количини. Температура 38. 9, пулс 100.

Биоград, 15. октобра. Билтен од 8 сати на вече гласи: престолонашљедник се осјећа добро. Опште стање непромијењено. Храну прима довољно. Температура 38. 7, пулс 92, дисање 20.

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Народне Скупштине од 18. децембра 1909. год. Министарство Финансија и Грађевина продаће за рачун Државне Хипотекарне Банке путем јавне лицитације на дан *1. новембра т. г.* ниже именована државна — износила процјену новчану своту дотичног имања

Личитације ће одржати тога дана у 10 сати прије подне мјесни надлежни општинско-варошки и капетански судови у својим канцеларијама. Личитанци су дужни положити суду 10% у готовом новцу од процијењене вриједности односно имања или 20% у непокретности. Поједина имања уступиће се у влаштину понудиоцу највише цијене, разумије се, ако би она била повољна.

Од државних непокретних имања, на горе речени дан, продаваће се путем јавне лицитације шљедећа:

I. У области катунско-ријечкој.

1.) Земља крај и гора „Под Границом“ код „Јасика“, која се налази у општини вароши Цетиња, у површини од 7 рала оранице и 7 листосјека горе, са границама: од истока гором Стева Н. Поповића и Михаила Штитара, од запада колским државним путем, од југа гором Јока В. Шпадијера, Сава М. Дубовичанина, Ђукана Мирковића и земљом црквеном, од сјевера гором и земљом Стева и Јоша Н. Поповића, Пера и Ђура М. Иванишевића и земљом општинском у којој се налази земљиштер. Наведено и-

мање процијењено је од стране судских заклетих процијењивача на перп. 9841-20 пара.

2.) Земља крај и гора „Под Загрвдље“, налазећа се у општини вароши Цетиња. На истој земљи налазе се двије куће и то: једна се налази међу гором у торovima, ограђена сухомеђом без клака, подрвљена буковим гредама и покривена сламом, а друга „Под Заграбље“ дуга 11-95 м., а широка 7.30 м. са зидовима, израђена са најбољом врстом камења са клаком, два лица и од трећег неки дио изван обучени су са цементом, подрвљена са најбољом врстом јелових греда и покривена са дубровачким тиглама. Кућа има два одјељења и то једно израђено са лијепог изградом, а друго у обичној изради. На сјеверној страни ове куће налази се такође једна теза. Испод наведених кућа налази се земље оранице 10.062 □ м. и то код прво именоване куће има 4550 □ м. а код друго именоване 5512 □ м., који се састоје у 20 комадића. Горе има, почињући од друго именоване куће до Космача 16 листосјека. Наведено имање граничи: са гором Марка И. Иванишевића, Кика Петрова, Пера Гацова и Мила Никова Вукића, од запада старим општинским путем, који води са Цетиња на Обзовицу, од југа са гором Марка И. Иванишевића и Стева Поповића, од сјевера гором и земљом Сава М. Дубовичанина, Бошка Станкова и Пера Кикова Иванишевића. Наведено имање т. ј. двије куће, земља и гора, процијењено је од стране судских заклетих процијењивача на П. 17.811-49 пара.

3.) Кућа двокатница, налазећа се у Добрској-Селу, капетанији цеклинско-добрској, висока 4-29 м., шарока 5-43 м., а дугачка 5 м.; граничи од истока кућом Мића Ј. Јаблана, од запада кућом Мата А. Јаблана, од југа и сјевера комуницом Јаблана;

4.) Зграда налазећа се под наведеном кућом; $\frac{1}{16}$ рала земље, једна мурва један орах, један шипак, један бор и неколико малијех коријена шљива; граничи: од истока и сјевера имовином Криете М. Јаблана, од запада општинским путем, од југа имовином Мата А. Јаблана;

5.) Земља ораница звана „Бургени до“ налази се у селу Боковца, у површини од $\frac{1}{8}$ и $\frac{1}{16}$ рала и један листосјек горе; граничи: од истока имовином Јока Б. Јаблана, од запада и сјевера Вука Ђ. Јаблана, од југа имовином Мата А. Јаблана.

Наведена имања процијењена су од стране судских заклетих процијењивача и то:

имање неведено под тач. 3.)	300 —
" " " " 4.)	100 —
" " " " 5.)	400 —
Укупно Перп.	800 —

6.) $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ рала оранице, један листосјек горе и око исте земље неколико лозе у зване „Лазине“; граничи: од истока имовином Иваша Н. Ђурашковића, од запада, југа и сјевера имовином Пера М. Ђурашковића и општинеким путем;

7.) $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ рала оранице и око исте лоза у звано „Јанковића зграда“; граничи: од истока имовином Пера Ђурашковића, од запада имовином Ђура Петрова и Аврама Лабудова Ђурашковића, од сјевера имовином Аврама Лабудова и Пера Милова Ђурашковића.

Имање наведено под тач. 6. и 7. налази се у селу Оџевићима, општини цеклинској, капетанији Цеклинско-Добрској, а процијењено је од стране судских заклетих процијењивача, и то:

имање наведено под тач. 6. — П.	650.—
" " " " 7. — "	200.—
Укупно Перп.	850.—

II. У области зетско-брдској:

1.) 1 рало $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ и 10-49 т □ оранице лежеће у мјесто званом „Под Гргуревеће“, граничи: од истока сеоским путем, од запада земљом Јакше Мирове и општинском комуном код чесме, од југа колским и сеоским путем, земљом Јакше Мирове и Мира Драгојева Бурића;

2.) Пригорак — орајак у површини од $\frac{3}{4}$ и $\frac{1}{8}$ и 64-52 т □ лежећи у мјесту званом „Под Гргуревеће“; граничи од истока сеоским путем и државном имовином, од запада земљом Јакше Мирове, од југа сеоским путем, од сјевера колским путем.

Имање наведено под тачком 1) и 2) налази се у општини даниловградској, капетанији Петрушинској, а од стране судских заклетих процијењивача, процијењено је и то:

имање под т. 1) наведено на П.	1249-50
" " " 2) " " "	350.60
Укупно Перп.	1600-10

III. У области никшићској:

1.) земља у Рудом пољу „Под Требјесом“ у површини од 7 рала $\frac{1}{16}$ и 81 т □; граничи од истока: земљом Јока Јовановића, од запада земљом Сава Мемедовића, од сјевера колским путем, од југа имовином Свиј. Двора;

2.) земља у Рудом пољу „Под Требјесом“, у површини од $6\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ рала и

80 т □; граничи: од истока земљом Јока В. Мартиновића, од запада земљом Шпира Филиповића, од југа земљом Милоша Цицковића, и колским путем.

Имања наведена под тач. 1. и 2. налазе се у општини вароши Никшића, а од стране судских заклетих процијењивача — процијењена су, и то за свако рало земље по П. 180. — наведено под тач. 1), и за свако рало по П. 160. — наведено под тач. 2).

IV. У области морачко-васојевићској:

1.) млин са 2 витла, једним мјестом за ступе и једном камаром за стан млинара, налази се до саме вароши Колашина на ријеци Свињачи; исти је на једном спирату са дужином (ребро куће с поља) 8-81 т и ширином (листра с поља) 6-05 т и покривен је шиндом. При млину налази се мали приград од камена дугачак 4-48 т. Граничи: од истока путем, од запада земљом кап. Риста Бошковића, од сјевера јазом ком. Павла М. Вујишића, од југа ријеком. Овај млин од стране судских заклетих процијењивача, процијењен је ни Перп. 4000.

V. У области приморско-црмичкој:

1.) кућа у село Лекиће „На Комарно“ у дужини 2-45 т, а ширини 5 т; са једним малим оборчићем и једном дивљом мурвом; граничи: од истока кућом Ива Андрина Лекића, од запада, југа и сјевера општинским путем. Процијењена на Перп. 55;

2.) у „Јасен“ четири комадића оранице у површини од 910 т² и један мали листосјек горе, граничи од истока имовином Ива А. Лекића, од запада општинским путем, од сјевера имовином Ива Лекића, од југа општинским путем и имовином Сава Лукина Вујовића. Процијењена на перп. 60—;

3.) у „Марице“ једанаест комадића оранице у површини од 1.820 т² и један мали листосјек горе; граничи: од истока општинским путем, од запада имовином Ива Лекића, од југа имовином Сава Лукина Вујовића. Процијењено перп. 120.

4.) у „Будожић“ један комад земље оранице у површини од 455 т²; граничи: од ископа потоком будошким, од запада имовином Ива Пејаковића, од сјевера имовином Ива Дрецуна, од југа имовином Машана Лекића. Процијењена на перпера 30;

5.) у „Подкуће“ два комадића оранице, од 455 т²; граничи: од истока имовином Сава Вујовића, од сјевера имовином Ива Лекића, од запада имовином Мата Лекића, од југа имовином Машана Ивановића. Процијењена на перп. 70;

6.) у „Међице“ двије мале зградице у површини од 130 т²; граничи: од истока имовином Илије Вујовића, од запада имовином Ива Лекића, од сјевера имовином Стане Лекића, од југа општинским путем. Процијењена на перп. 20.

7.) у „Лазе“ под ријеком Гусјеницом; граничи од истока ријеком Гусјеницом, од запада и сјевера имовином Марка Ивова, од југа имовином Мила Вујовића. Пошто се ова имовина налази подводом површина исте није се могла премјерити, а процијењена је на перп. 20—.

8.) у „Кулету“ у површини од прилике 1265 м² и ова се земља такође налази у „Луг“ под водом и не сије се никада. Граничи: од истока и сјевера имовином Мила Лекића, од запада лугом Вујовића, од југа имовином (под водом) Крста Лекића. Процијењена на Перп. 20. — Имовина наведена под тачк. 1 до 8. налази се у општини трновској, капетанији Горњо-Црмичкој, а сва укупно процијењена је од стране судских заклетих процијењивача на Перп. 395-00 пара.

9.) Два рала оранице у тако зв. мјесто „Куријески-Луг“ налази се у општини крњичкој; граничи: од истока ријеком Ђола, од запада ријеком Куријештицом, од сјевера имовином Божа Радова Пекића, од југа имовином Крста Ивова Пекића. Процијењено на Перп. 240—;

10.) $\frac{3}{4}$ и $\frac{1}{8}$ рала оранице у „Камење“; граничи: од истока имовином Илије Ј. Пејовића, од запада имовином Шака П. Шаковића, од сјевера имовином Милоша Антова, од југа имовином Зејнила Османгића. Процијењено на Перп. 100;

11.) На „Јасен-Дабановића“ два намјешћа за кућу: први дио под кућом Ника Маркова Пајовића, чије мјесто и кућа граниче са сјеверне и јужне стране, од истока дионицом Горњо Сеочком, од запада дионицом Тома браће Пајовића и прицијењен је на Перп. 40. — а други други дио више куће Пера Дабановића, којим граничи: од сјевера и југа општинским путем, од истока дионицом Ника М. Пајовића, од запада потоком и дионицом братства Пајовића и овај други дио процијењен је на Перп. 50—;

12.) „Под Васиље“ $\frac{1}{8}$ рала оранице; граничи: од југа и истока општинским путем од сјевера и запада имовином Ника Маркова Пајовића. Процијењена на Перп. 40—;

13.) „Под-Ракитом“ $\frac{1}{4}$ рала оранице; граничи: од југа и истока имовином Илије Пајовића и Крстиње Милове Дабано-

вић, од запада имовином Пера Н. Дабановића, од сјевера имовином Мата Пајовића. Процијењено на Перп. 16—;

14.) „У Рајцу“ $\frac{1}{4}$ рала оранице и нешто мало стране за иснашу стоке; граничи: од истока имовином Ђура Пајовића, од запада имовином Јока Н. Ивовића, од сјевера имовином Илије Пајовића, од југа општинским путем. Процијењено на Перпера 120—;

15.) Гора сјечишта у „Голик“ (продолје); граничи од истока гором Мата Пајовића, од запада гором Ника Пајовића, од сјевера гором браће Ђукића, од југа комуном горе селачке. Процијењено на Перп. 50—;

Имовина наведена под тач. 10. до 15. налази се у општини селачкој, а од тач. 9. до 15. процијењена је сва укупно од стране судских заклетих процијењивача на Перп. 656—;

16.) $\frac{3}{4}$ рала оранице са нешто горе сјечиште у т. з. мјесто „Флете“ налазећа се у општини тејанској; граничи: од истока имовином Јусуфа Асанова Богдановића, од запада ораницом Ђока Колин Пећоновића, од сјевера међом при општинској комуници, од југа имовином Јока Пећоновића. Процијењена на Перпера 86—;

17.) $\frac{1}{4}$ оранице „Под-Уба“; граничи: од истока и сјевера имовином Коле Пашкова Лулића, од запада имовином Цуфа Цанова, Меховића, од југа имовином Кола Јокова Марусеновића. Процијењено на Перп. 100—;

18.) $\frac{1}{4}$ оранице са неколико простора горе „У Гропе“; граничи: од сјевера и истока гором Коле П. Лулућа и Цуфа Османова Колара, од запада имовином Кола Јокова Марусеновића, од југа имовином Ђорђа Мацина Марусеновића. Процијењена на Перп. 120—;

19.) $\frac{1}{8}$ оранице „Под-Црквом“ граничи од истока имовином Мона Ђокова Пешића, од сјевера и запада имовином Кола Пашкова Лулића, од југа имовином Дула Браимова Меховића. Процијењена на Перп. 40—;

20.) $\frac{1}{8}$ и $\frac{1}{16}$ рала оранице „У Сане“ граничи: од истока и сјевера имовином Цуфа Османова Колара, од запада имовином Барјама Дулова Мусовића, од југа имовином Кола Пашкова Лумића. Процијењена на Перп. 70—;

21.) $\frac{1}{4}$ оранице, На росу са неколико сјечиште горе; граничи: од истока имовином Ђерђе М. Марусеновића, од сјевера а запада имовином Цуфа Марусеновића, од југа имовином Кола Јакова Марусеновића. Процијењена на перп. 60—;

22.) „У Лигату“ у три комада $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ рала оранице са неколико сјечиште горе; граничи први комад: од истока и сјевера имовином Коле Марусеновића, од југа и запада имовином Коле Пашкова Лулића; други комад: од истока и сјевера имовином Коле Јакова Марусеновића, од југа и запада имовином Мона Ђ. Пешића; трећи комад: од истока имовином Ђерђе Марусеновића, од сјевера и запада имовином Коле П. Лулића, од југа имовином Кола Ј. Марусеновића.

Процијењена на перп. 155.—;

23.) „На Ђафу“ $\frac{1}{16}$ запуштене ливаде; граничи: од истока и сјевера имовином Кола Ј. Марусеновића, од запада општинским путем, од југа имовином Кола П. Лулића. Процијењено на перп. 15 —;

24.) „Кујиште и обор“ у Доње Бриске, граничи од истока и сјевера с кућом и обором Коле Ј. Марусеновића, од југа и запада кујиштем Моне Ђокова Пешића. Процијењено на перп. 60—;

25.) У „Мачи—Лугу“ један коријен маслине, који се налази до маслина Коле П. Лулића граничи са сјеверном и источном страном, од запада и југа имовином Коле Јакова и Ђорђе Мацина Марусеновића. Процијењена на Перп. 16.—;

Имања наведена под тачком 17. до 25. налазе се у општини Доње-бриске, а од тач. 16. до 25. све укупно процијењено је од стране судских заклетих процијењивача на Перп. 722—.

Имање наведено под тач. 9. до 25. налази се у капетанији Шестанско-Селачкој. Број 5886. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина — Одјељења Управе Државних Добара. 8. октобра, 1910. год. Цетиње.

ЗВАНИЧНИ ОГЛАСИ

ОБЈАВА

На основу ријешења господина Министра Унутрашњих Дјела од данас, п. т. број 8612., а по одредбама „Привременог правилника о уређењу телефонске службе у унутрашњем саобраћају“ од 22. јула 1910. год. п. т. број 7834/77, почев од 12. августа 1910. године, предају се јавном саобраћају телефонске линије Цетиње—Ријека—Бар.

Телефонске станице Цетиње, Ријека и Бар вршиће непрекидно службу.

П. т. број 8611. Из Канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела 11. августа 1910. године, на Цетињу.

Званични огласи

СУДСКИ ПОЗИВ

На основу ријешања овога суда од 26. августа ове године, број доњи донешеном по тражби наследиства имања Милосава Симоновића, из Озринића од стране његових шћери Анђе и Ђурђе. — Овијем се позива исти Милосав Симоновић, који је има 18 година пошао у свијет, без да се икако јавља својој фамилији, да од данас најдаље за једну годину дана предстане потписатоме суду или се јави са чистим и исправним документима о његовом мјесту пребивања, — иначе суд ће, — по наређењу чл. 683. Општ. Имов. Законика издати изјаву о смрти његовој. Број 2278. IV—1910. 503.

У Никшићу, 1. септембра 1910. год.
— Краљевски Обласни Суд —
предсједник
Ш. М. Мартиновић.

Р.107 бр.648 3,3

ОГЛАС

У смислу пресуде Обл. Суда Никшићског од 30. октобра 1908. број 1145.—IV—1908—251. овим се износи на јавну продају доље описана непокретност Љубисава Срдановића, из Дробњака за исплату дугова.

Опис непокретности:

Оранице 2 рала и 1 коса ливаде у једном комаду у Косориће — „међа“ граници: од истока комун. пут и Новица Срдановић, од севера Милосав и Јован Срдановић, од запада Василије Стојановић, Ђорђе и Новица Срдановић, од југа Андрија, Тривко, Ђорђе и Новица Срдановић; процијена перп. 480.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају одређују се три рока: 10. новембра, 10. децембра 1910. године и 10. априла 1911. године.

На првом року имаће се неће уступити испод процјене, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ исте, а на трећем року уступиће се понудиоцу највеће цијене.

Лициданти су дужни положити јемство 10% од процјене.

Позивају се заинтересовани и сви они, који законом имају какво прече право, да се суду пријаве прије прве продаје.

Број 676 ех 1910. 147—1908.
У Шавнику, 8. октобра 1910.

Капетански Суд
капетан Јоко Полексић.

Р.173 бр.694 1,1

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Лабуда Ф. Миросавића из Угана извршиће се 14. фебруара 1911. год. Виђи оглас потписатог суда од 22. јуна т. г. к броју 679—640—1908 уведеном у 28. броју „Гласа Црногорца“ од 26. истог мј.

Број 679—640—1908.
Бајице, 13. октобра 1910.

Капетански Суд
капетан Б. Мартиновић.

Р.54 бр.696 1,1

ОГЛАС

На основу решења Краљ. Обл. Суда из Цетиња од 27. септембра 1910. год. број 4481. IV. 910—362. Овим се износи на јавну продају доље описану непокретност т. ј. роба, која се налази у бутизи Марије Ј. Краљевић са Ријеке, која је процијена перпера 1714 и 27 пара.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда на 20. октобра ове год. од 2—5 сати послје подне.

Те са овим позивају се трговци, који би желели купити речену робу нег се пријаве у потписатом Суду на речени дан.

Број 693. 20. 910.
На Ријеци, 12. октобра 1910. г.

Општински Суд
предсједник
капетан И. Шћеповић.

Р.105 бр.701 1,1

ОГЛАС

На основу пресуде Обл. Суда Никшићског од 14. децембра 1910. год. број 589. V—1909.—120. Овим се износи на јавну продају доље описану непокретност Милице, жене пок. Мине Недића из Буковце, за исплату судских трошкова, и за дуг Симата Гарчевића и друге дугове.

Опис непокретности:

Ораница 7 рала у Буковици зв. „Варда“, граници: од истока Илија Недић и пут племенски, од севера, југа и запада комун сеоски; процијена перп. 800.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају одређују се три рока: 30. октобра, 30. новембра 1910. године и 30. марта 1911. год.

На првом року имаће се неће уступити испод процјене, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ исте а на трећем року уступиће се понудиоцу највеће цијене.

Лициданти су дужни положити јемство 10% од процјене.

Позивају се заинтересовани и сви они, који законом имају какво прече право, да се суду пријаве, прије прве продаје.

Број 655 ех 1910. 267. 1909.
У Шавнику, 29. септембра 1910. г.

Капетански Суд
капетан Јоко Полексић.

Р.167 бр.688 1,1

ОГЛАС

Г. Симат Гарчевић трг. из Никшића, изгубио је један оригинални дивидендни купон број 4 са акције број 630 Црногорске Банке на Цетињу.

Стога се позива онај у чијим се рукама данас поменути купон налази, да га у року од мјесеца дана од данас пријави овоме суду, у противном, оглашује се за неважећи, а реченом Гарчевић издаће се у дупликути други купон сагласно чл. 31 правила Црногорске Банке на Цетињу.

Број 2864—VI—1910—103.
У Никшићу, 5. октобра, 1910 г.

Кр. Обласни Суд
предсједник,
Милош Р. Марковић

Р.89. бр.685. 2,2

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Гаврила Миланова Церовића из Ускока, извршиће се у канцеларији потписатог суда, 25. октобра ове год. у 2 сата послје подне.

Виђи оглас 21. и 24. „Гласа Црногорца“, од 24. априла 1910. год.

К броју 382—1910—51.
У Боану, 11. октобра 1910. г.

— Краљ. Капетански Суд —
капетан Мићо Алексић.

Р.71 бр.703 1,1

ОГЛАС

У магазину потписане Управе налазе се 11 баља корама под сједећим знацима и бројевима F. 7677 8 и 7674, 3580, Z 1060, W 220, F 8017 и P S. — 1053 6, свега килограма 1299, а које су по гласу спроводница Његушке Царинарнице од 17/9. 1910. год. дошле овђе на име Обућарске Задруге и Петра Судара овдашњих обућара, које ови сагласно њиховој писменој изјави од 25 прошлог мјесеца ове год. нијесе шћели примити под изговором, да не одговарају њиховој наруџбини, стога се овим позива прави власник горње количине корама, да се најдаље до 16. новембра ове год. пријави потписаној Управи са чистим документима на основу којих би могао дићи из овдашњег магазина више речени корам, а уз отплату припадајуће царине и осталих дажбина, иначе Управа ће са истим поступити у смислу 69-ог чл. Царинског закона, а у вези са 74-им чл. истог закона.

К броју 1321.
Цетиње, 12. октобра 1910.

Управа Цетињске Царинарнице,
управник кап. П. Поповић.

Р.155 бр.697 1,2

Приватни огласи

ОГЛАС

Пошто се „Удјели II. кола“ до краја ове године потпуно уплаћују, то према чл. 60. ставу другом, штедионичних правила, може сваки удјоничар добити новац натраг из истог кола по свршетку 1911. год., ако откаже своје удјеле најдаље до 1. октобра тек. године.

Ко тако откаже удјеле новац ће му према истом члану остати цијелу 1911 г. као да је дат на улог.

Р.66бр.621 5-5 Управа Народне Штедионице

ОБЈАВА

Ко жели купити земље оранице и косачице у пољу никшићском — као и једну лијепу кућу на Цетињу — нека се обрати за детаљнија објашњења и услове потписаноме: Цетиње, 14. септембра 1910.

Александар Н. Матановић, адвокат

Катун, улица број 101 (од 9—11 и од 2—4 сата)
Р.49 бр.633 5,5

„ЦЕМЕНТ“
ФАБРИКА ЦЕМЕНТА ПОРТЛАНД
СПЉЕТ
Трг воћа
нуди свој изврстан производ уз најповољније услове.
П.п.Бр.161 14,14

Д-р Х. Куслеф

зубни љекар

јавља поштованим клијентима, да ће од 1. новембра тек. год. премјестити свој кабинет у Ријеку, те ће се бавити кратко вријеме.

Р. 26 бр. 700 1,3

НАЈБОЉИ ЕТЕРНИТ

ETERNIT — ИТАЛИЈАНСКОГ ЕТЕРНИТНОГ ДРУШТВА

ИЗ ЂЕНОВЕ

као такав — одобрен је најбољи на анализу у Париз. За потврду увјерења, важи најбоља препорука овог етернита, што је Дом Краљевске Владе покривен поменути етернитом.

Овим објављујем да сам заступник поменутог Етернитског Друштва из Ђенове, за Црну Гору. Кома је потребит најбољи етернит нег се обрати потписатом.

Цетиње.

П.п. бр.665 3,5 Петар Дрецун.

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Одбор школе андријевичке, у области Морачко-Васојевићској позива подузимаче грађевина на јавну лицидацију за грађење нове школске зграде на Андријевци.

Зграда ће бити двоспратна са четири простране учионице, са још двије једноспратне зграде за два стана учитељска и потребним тезама за школу и станове.

Предрачунска сума је 17.000 перпера. Кауција 10% полаже се унапријед на дан лицидације.

Ближи услови могу се виђети сваког радног дана код управитеља школе.

Лицидација ће се обавити на дан 21. новембра ове год. у канцеларији школског одбора од 9—12 часова прије и од 2—4 послје подне.

Позивају се подузимачи, да на ову лицидацију дођу и лицитирају.

Број 49. Из сједнице школског одбора школе Андријевачке, 14. септембра 1910. године. — Андријевци.

Р.117 бр.644 3,3

У недељу 17. овог мјесеца у капели на гробљу у 9 сати прије подне држаћу четрдесетодневни парастос мом никад незаборављеном брату

† Стеву К. Ђиљену

што јављам својти, пријатељима, кумовима и друговима.

Цетиње.

Ожалошћени брат,
Р. 37 бр. 699 1,1 Одо Ђиљен.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поражени и до дна душе увриједени црном и кобном вијешћу, да се је наша нада, наш нигда непрежаљени синовац, односно брат и братучед

† ЈОВАН Л. КАЖИЋ

филозоф I. године

преселио се у вјечност 12. септ. тек. год. у Београду, послје дужег боловања у најљепшем цијелу своје младости у 22-ој години живота, далеко од своје увриједене породице; неможемо пропустити, а да овим путем не заблагодаримо свима, који су покојника у његовој тешкој и неизлечивој болести помагали, тјешили, походили и тим му пружили помоћи.

Незмјерна хвала Црногорској омладини, а покојниковим друговима у Биограду, као и Биоградским грађанима, покојниковим познаницима и пријатељима, који не пожалише труда, већ у великом броју учествоваше, покојников спровод увеличаше и до вјечне куће га испратише.

Понаособ хвала г. г. Крсту Поповићу, техничару и Вуку Пулевићу матуранту, који се с покојником — својим другом — при потоњем растанку дирљивим говорима опростише.

Такође хвала покојниковим друговима Благоги и Михаилу Раичковићима — правницима, који се својски заузимаху око покојника у његовој тешкој болести.

Хвала покојниковим рођацима — друговима: Илији, Васу и Симону Кажичићима — гимназистима у Београду, који не пожалише дневно-ноћног труда око покојника у његовој болести, а такође и на њиховом брацком заузимању о спроводу и сахрањивању покојниковој.

Хвала нашим пријатељима: г. г. капетану Ускоковићу с Корнећанима; попу Јовану З и артиљер. капетану Тому с Вукчевићима; официру Стану Тетковичу с Крусима и Кокоћанима; учитељу Видаку Пејовићу с Орашанима; поручницима Радолу и Лазару Ђуровићима с Брђанима и Новоселјанима; Ристу Агину с Прогончићима; Мргуду Костићу с Рвашанима; Михаилу Сјеклоћи с Метрижанима; официру Саву Бојанићу с Жупљанима; Шћепану Јанкову с Љешкопољцима; Радолу Којичину с Уроњанима; Крцину Савову с Станоселићима и Николи Маркову с Тепетићима, који сви чувши овај тужни глас похиташе, да у великом броју, преко 1000 особа, покојника по обичају ожалеше у његовој кући и тиме у неколико нашу неизмјерну тугу ублажише.

Понаособ хвала браћи Грачанима, који у великом броју похиташе, покојника брацки оплакаше и ожалише.

Хвала свима и свакоме ко нам је ма којим путем писмено или брзојавно похитао да учествује у овој нашој превеликој жалости.

Град, 20. септембра 1910. г.

Ожалошћени: стриц Симон, стрина Јане, сестра Маше, братучеди Андрија и Марко.

Р. 352 бр.689 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног мужа, односно оца, брата и свекра

† Филипа Андрина Кадрије

који се 2. октобра ове године, послје кратког али тешког боловања, у 65 години свога живота, пресели у вјечност у болници на Цетињу, — не можемо пропустити прилику, а да не изјавимо своју доживотну благодарност г. г. докторима Огњеновићу и Матановићу, који не жалише труда око лијечења милог нам покојника

Нека је вјечита хвала г. проту Матановићу са грађанима вароши Цетиња, који покојника испратише.

Хвала г. г. капетану Богду и официру Иву — Мартиновићима са вишим бројем Бајица, који у сусрет изађоше и покојника до више Бајица попутише.

Догробна хвала нека је г. поручнику Ђуру Поповићу с браћом Ераковићима, који на глас смрти нашег покојника на Цетиње похиташе и до вјечне куће испратише.

Нека је особита хвала: г. свештенику Пејовићу, који над покојником опијело изврши; г. учитељу Врбици, који с ђацима спроводу присуствова; као и племену Његушима, који покојника онако брацки оплакаше и до вјечне куће испратише.

Хвала нашим пријатељима Бајицама и Љуботињанима, који покојника пријатељски ожалише.

Такође нека је хвала свима онима, који нам писмено или телеграфски саучешће изјавише и тијем нашу велику тугу у неколико ублажише. Његуши, октобра 1910.

Ожалошћени: супруга Мака, син Мило, брат Перо, кћери: Анђе, Крсте и Маре, снаха Јаница са осталом родбином Р.213бр.693 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног мужа односно оца, свекра и ђеда

† Мргуда Радованова Радловића

који се послје седмодневног боловања пресели у вјечност 4 ов. мј. у 65. години свога живота. Сматрамо за своју особиту дужност изјавити највећу благодарност свима, који узеше учешћа у нашој великој жалости, те тиме нам тугу ублажише.

Хвала г. д-р Кујачићу, на својском заузимању при лијечењу покојника.

Особито остајемо благодарни и захвални браћи Калуђеровићима, који онако брацки покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Такође благодарност и хвала пријатељима: варошанима Данилова града, Грлићанима, Ђуричанцима, Сладојевићима, Доњоглавичанима, Гргуровићима, Лалевићима, Рсојевићима Вишанима, Горичанима, Вучичанима, Лакићима, Шарановићима, Брајовићима, Загређанима, Мартиновићима, Црнцима и Богичевићима, који у трупам добоше и покојника ожалише.

Незмјерну благодарност одајемо г. Бригадиру Блажу Бошковићу на искреном брацком телеграфском саучешћу.

Срдачна хвала г. г. свјештеницима Срдану Поповићу, Јовану Велашевићу, који над покојником опијело извршише. Хвала кап. Току Ђуровићу, бар. Мирку Боговићу, секретару Спасоју Ђуровићу и поручнику Тодору Пајовићу, који се дирљивим говором са покојником опростише.

Поново искрена хвала свима и свакоме ко нам ма којим путем изјави своје саучешће. Дан. град, 10. октобра 1910.

Ожалошћени: супруга Илинка, син Богдан перјаник, шћер Милуша, снаха Радуша, унуке: Милена и Бојана. Р. 190 бр. 692 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никада непрежаљеног супруга, оца, брата и зета

† Оскара Бирбаха

Канцелисте Њемачког Посланства на Цетињу

који се послје кратког боловања пресели у вјечност 14. (27.) ов. мј. у 48-ој години свога живота, топло благодаримо свима и свакоме, који нам изјавише саучешће за драгим нам покојником.

Из дна душе подносимо вјечиту благодарност Његовом Величанству Краљу и Господару Црне Горе и Њеном Величанству Краљици на високом саучешћу, која су благоизвољели изјавити нам преко Свога Маршала Двора г. Слава Рамадановића и Њворске даме г-ђе Рамадановић, и који су по високом налогу Њихових Величанстава извољели отирати драгог нам покојника до вјечне му куће.

Исто тако благодаримо Њег. Краљ. В. Престолонаследнику и Њ. Краљ. В. Престолонаследничкици на изјављеном саучешћу преко Свога ађутанта капетана г. Блажа Врбиче.

Дубоко смо благодарни Њ. Кр. В. Књазу Мирку и Њ. Кр. В. Књагињи Паталији, који брзојавно изјавише саучешћа преко Свога ађутанта г. Мргуда Јовићевића.

Топло благодаримо Његовом Високопрестолу Господину Митрополиту, што је извољило одобрити г. г. свештеницима, да из почасти судјелују при спроводу и опјелу драгог нам покојника и којима такође остајемо благодарни.

Вјечито благодарни остајемо Његовој Екселенцији, Посланнику Њемачке Господину Пилгриму од Балтаци и његовој Госпођи, на положеном вјенцу и који нам у овим тешким тренуцима са саучешћем пружаху утјеху и помоћ да се наш драги покојник што достојније сахрањива.

Не мање дубоко смо захвални: Посланнику Аустро-Угарске г. Барону Гислу од Глилингена и његовој Госпођи; Посланнику Италије г. Барону Сквисти са Госпођом; Посланнику Русије г. Арсенијевићу и г. пуковнику Потапову, руском војном аташеу; Посланнику Турске г. Садредин-беју; Посланнику Француске г. грофу Серсеју са Госпођом; Посланнику Бугарске г. д-р Колушеву, чиновницима Аустро-Угарског посланства на приложеном вјенцу, као и чиновницима дипломатског кора, на изјављеном саучешћу и учествовању при спроводу.

Члановима Високе Краљевске Владе, на изјављеном саучешћу и учествовању при спроводу. Дворској дами Њ. Кр. В. Престолонаследнице Мис Добне на свом изјављеном саучешћу.

Чиновништву и грађанству вароши Цетиња обојег пола, на изјавама саучешћа, као и онима који спроводу присуствоваше.

Члановима Првог Црквеног Пјевачког Друштва „Његош“ и њиховом хоровају г. Вимеру, који из почасти судјеловаше при спроводу и опјелу.

Нарочито благодарни остајемо г. Петру Филиповићу, чиновнику министарства унутрашњих дјела, који се у име цетињског грађанства са онако лијепим и дирљивим говором опростио са драгим покојником над отвореним гробом.

Тако исто благодаримо учитељу г. Радомиру Кривокапићу Орлин